

Ja terwisse eest tannan Jummalat weel
süddamest.

Kel terwist, kirwest ja üks rahholinne südda,
Eks se ni kalli ilma sees woi rõmus olla?
Ei õppetäia woiwad se wasto mitte räkida,
Ja küsis temma käest: kas surred siis ka
rõmoga?

Miks mitte? ütles ta, sest seitsekümmend
aasta
Mind lastnud Jummal jo siin ello-õnne
maitsta.

* * * * *

Sest mehhest wotke, nored ning ka wan-
nad, õppida:
Kel piiskust kät, se ellab rõõmsast, surred
rahhoga.

Moista, mis se on.

Ma hakkän iggast kohhast, ja lõppen
igga kohta, ja ollen siiski keigepitkem
assi ma-ilmäs.

13

Kes kõnnib ümberkaudo, ilma maiast
ära minnematta?

SVIIVU

Millal Sel Meistri ülle on?

QVAVI QQQI
IWAIII JAS VI 'W ARIIIC IIII

Ma pannen silmad nutma, ja jättän
süddant ligutamatta.

SVIIVU

Millal sünnib sõlaga wet kanda?

uo quviiiiij joi III